

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 29Csp/33/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117214326
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2117214326.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

C. súd O. v konaní pred sudcom Y.. X. W. v spore žalobcu: T. S., B.. XX.XX.E., X. O. E., zastúpený splnomocneným zástupcom: L. a Ochrana Ľuďom o. z., IČO: 51563193, so sídlom Trakovice 158, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpenému: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o neplatnosť právneho úkonu, vydanie bezdôvodného obohatenia, poskytnutie finančného zadostučinenia a iné, takto

rozhodol:

I. Určuje sa, že úverová zmluva č. U. XX/XXXXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 18.07.2012 je bezúročná a bez poplatkov.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom vydania bezdôvodného obohatenia sumu 1.658,65 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.658, 65 eur odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku do zaplataenia, a to v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Žaloba o zaplataenie primeraného finančného zadostučinenia sa zamieata.

IV. Žalovaný je povinný v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku odovzdať žalobcovi listinu o plnej moci k prepisu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu Ford Focus 1,8 Tdci Turnier, VIN: A. v evidencii motorových vozidiel zo žalovaného na žalobcu.

V. Konanie o určenie, že úverová zmluva č. U. XX/XXXXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 18.07.2012 je neplatná sa zastavuje.

VI. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v časti o určenie, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o splnenie povinnosti vydať listinu o plnej moci v plnom rozsahu.

VII. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v časti o vydanie primeraného finančného zadostučinenia a v časti o určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. U. XX/XXXXXX v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 03.05.2017, doručená súdu dňa 02.06.2017, domáhal toho, aby súd určil, že úver zo z úverovej zmluvy č. U., uzavretej dňa 18.07.2012, je bezúročný a bez poplatkov, zaviazal žalovaného vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 1.215,81 eur s príslušenstvom, určil, že úverová zmluva č. U. je neplatná, zaviazla zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie a vydať žalobcovi splnomocnenie na prepis majiteľa motorového vozidla Ford Focus Combi Diesel.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 18.07.2012 uzatvoril ako dlžník, so žalovaným ako veriteľom úverovú zmluvu č. U. (ďalej ako „zmluva o úvere“), na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 3.620,64 eur na financovanie motorového vozidla, ktoré kúpil do spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO, a. s. a ktoré podmieňovalo financovia kúpy vozidla prostredníctvom úveru od žalovaného. Žalobca ku dňu podania žaloby uhradil na úver sumu 4.836,45 eur, keď uhradil 57 mesačných splátok po 84,85 eur. Žalobca uviedol, že zmluva o úvere obsahuje viacero neprijateľných podmienok, a preto je podľa záveru žalobcu neplatná, čo odôvodňuje aj nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré žalobca vyčíslil pôvodne v sume 1.215,81 eur ako rozdiel medzi poskytnutým úverom 3.620,64 eur a celkovou úhradou vo výške 4.836,45 eur. Ďalej žalobca uviedol, že nárok na poskytnutie finančného zadosťučinenia je odôvodnený tým, že žalovaný zneužil svoje postavenie, vozidlo stále nie je vo vlastníctve žalobcu a svojho práva sa musí domáhať na súde.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe doručené súdu dňa 01.03.2018 uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú, žalobca nepredložil žiadne dôkazy a neuvádza na základe akých dôvodov považuje zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov.

4. Žalobca žalobu doplnil podaním z 08.02.2019 a uviedol, že vozidlo si u predajcu vopred vybral na internete, následne mu ale predajca ponúkol iné vozidlo, ktorého kúpna cena bola 3.620,40 eur. Predajca mu ponúkol financovanie kúpy prostredníctvom úveru od žalovaného, s tým, že žalobca uhradí vopred akontáciu. Uviedol, že zmluva o úvere nie je podpísaná žalovaným, keďže túto podpísal zástupca AUTOCENTRUM AAA Auto a. s. a nie zástupca žalovaného, v zmluve je uvedená predajná cena 3.962 eur, pričom kúpna cena bola v skutočnosti 3.620,40 eur a okrem toho od kúpnej ceny mala byť odpočítaná akontácia vo výške 396,20 eur. Vzhľadom na nesprávne uvedené údaje o kúpnej cene, a teda aj o výške úveru, výška RPMN je uvedená nesprávne, v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Okrem toho aj úroková sadzba úveru prekročila hranicu úžery, ak v čase uzatvorenia zmluvy bola priemerná úroková sadzba úverov poskytovaných nad 5 rokov vo výške 9,81%.

5. Žalobca v replike, v reakcii na vyjadrenia žalovaného k žalobe a v ďalších svojich vyjadreniach ďalej uviedol, že v zmysle kúpnej zmluvy z 18.07.2012 bola kúpna cena za auto vo výške 3.574 eur, z čoho časť vo výške 396,20 eur žalobca zaplatil predávajúcemu v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy. Zostatok kúpnej ceny vo výške 3.177,80 eur zaplatil žalobca predávajúcemu prostredníctvom úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere. Zmluva o úvere ale obsahuje údaj o predajnej cene vo výške 3.962 eur, čo znamená, že žalovaný úhradu kúpnej ceny v hotovosti neodpočítal od kúpnej ceny ale naopak ku kúpnej cene zrejme pripočítal. Z uvedeného dôvodu výška úveru, prostredníctvom ktorého mal byť uhradený zostatok kúpnej ceny nie je uvedený v zmluve o úvere správne. Navyše aj účtovaný poplatok vo výške 54,84 eur nie je účtovaný dôvodne, keďže žalobca neobdržal žiadne protiplnenie voči poplatku a poplatok nie je zahrnutý v celkových nákladoch na úver a ani v hodnote RPMN. Žalovaný žalobcu nikdy nekontaktoval s výzvou na úhradu nedoplatkov, hoci splátky úveru boli uhradené len do apríla 2017. Žalobca prostredníctvom výpisu z bankového účtu preukázal úhradu splátok úveru za obdobie od októbra 2015 do apríla 2017, skôr uhradené splátky nevie preukázať, nakoľko pre dlhší čas mu banka nevie vyhotoviť výpisy z účtu. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie si žalobca uplatňuje aj z dôvodu toho, že nemohol s vozidlom nakladať ako jeho vlastník. Okrem toho, vozidlo je v súčasnosti nepojazdné, oprava je nehospodárna, pričom žalobca nemôže zrealizovať jeho odhlásenie na dopravnom inšpektoráte, a preto musí naďalej uhrádzať povinné poistenie a znášať náklady na emisnú a technickú kontrolu. Z dôvodu toho, že skutočne poskytnutý úver bol vo výške 3.177,80 eur a žalobca uhradil na úver sumu 4.836,45 eur uplatňuje si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia rozdiel vo výške 1.658,65 eur.

6. Žalovaný v duplike zo 06.11.2020 uviedol, že sa nedokáže vyjadriť k popisovanému spôsobu predaja vozidla. Uviedol ale, že žalobca motorové vozidlo užíval a splátky úveru uhrádzal. Žalobca uzatvoril okrem zmluvy o úvere aj zmluvu o zabezpečovacom prevode práva, a preto musel mať vedomosť o tom, že do splatenia úveru nemôže byť zapísaný ako vlastník. Inštitút zabezpečovacieho prevodu práva bol zákonný, a preto nemôže byť vyhlásený za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný poukázal na to, že úver poskytol, ale pri uzatváraní zmluvy o úvere bol zastúpený finančným agentom spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA Auto, a. s. Úroková sadzba úveru bola v čase uzatvorenia zmluvy o úvere určená v súlade s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, pričom táto nie je konštantná a rovnaká pre banky a nebankových poskytovateľov úverov a zohľadňuje aj riziko žiadateľa. Nebankové subjekty pritom poskytujú úvery osobám, ktorým by úver banky neposkytli z dôvodu ich rizika. Súd pritom podľa

názoru žalovaného akceptujú za primeranú výšku úrokovej sadzby do 2,5 násobku sadzby bánk. V čase uzatvorenia zmluvy o úvere bola úroková sadzba bánk vo výške 13,53 % a v zmluve o úvere vo výške 22,06 %. Žalovaný ďalej rozporoval a spochybnil tvrdenie žalobcu ohľadom realizovaných platieb, ktoré si uplatňuje ako bezdôvodné obohatenie. Žalobcom predložený výpis nie je možné považovať za dôkaz o jeho platbách úveru a tieto platby žalobca riadne nepreukázal. Navyše nie je zrejmé, čoho sa žalobca vôbec domáha. Žalobca nepreukázal ani dôvody na priznanie finančného zadosťučinenia, keď neboli splnené zákonné podmienky na jeho priznanie a prípadná výška uplatneného nároku je neprimeraná. Žalovaný uviedol, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 3.565,80 eur a suma 54,84 eur predstavuje náklady spojené s poskytnutím úveru.

7. Žalovaný v následných vyjadreniach, v ktorých reagoval na repliku a ďalšie písomné vyjadrenie žalobcu poprel nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia a uviedol, že žalobca preukázal, že na úver uhradil len sumu 1.612,15 eur, čo nepokrýva ani výšku úveru. Žalovaný aj preto navrhuje žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Okrem toho uviedol, že predmetom kúpnej zmluvy bol v zmluve špecifikovaný automobil spolu s jeho súčasťami a príslušenstvom. Predmetom úverovej zmluvy bol predmet financovania vrátane všetkých ďalších účtovaných služieb. Žalobca mal už priamo z úverovej zmluvy vedomosť, že v prípade účtovania ďalších služieb zo strany predajcu budú tieto taktiež predmetom financovania prostredníctvom úverovej zmluvy. Rovnako nie je povinnosťou predajcu, aby do kúpnej zmluvy okrem motorového vozidla uvádzal aj ďalšie služby. Faktúra, na základe ktorej žalovaný preplácal úver poskytnutý žalobcovi prostredníctvom úverovej zmluvy U. bola vystavená na sumu 3.962 eur a žalobcom podpísaná. Žalobca v konaní spochybňuje výšku úveru uvedenú v úverovej zmluve a taktiež vyfakturovanú sumu vo faktúre. Žalovanému preto nie je zrejmé, prečo do akéhokoľvek zmluvného vzťahu vôbec vstupoval, pokiaľ nedošlo (podľa jeho prezentácie) ku konsenzu už v základnej náležitosti ako je kúpna cena. Nie je povinnosťou a tiež ani právom žalovaného, ako poskytovateľa úveru, dopytovať sa dodatočne po doručení faktúry žalobcu ako klienta, či si chce naozaj zakúpiť všetko, čo je uvedené vo faktúre a či s vyfakturovanou sumou súhlasí. Výška celkovej kúpnej ceny je uvedená vo faktúre vyhotovenej predajcom, ktorú žalobca ako klient podpísal, čo znamená, že sa s ňou oboznámil a s výškou vyfakturovanej ceny súhlasil. Po podpísaní faktúry žalobcom ako klientom je táto spolu s úverovou zmluvou zasielaná na preplatenie veriteľovi. Veriteľ teda nemá absolútne žiadny dosah na položky uvedené vo faktúre, ktorú len prepláca, ale nevyhotovuje. Pokiaľ mal žalobca výhrady k vyfakturovaným položkám zo strany predajcu, žalovaný spochybňuje svoju pasívnu legitimitáciu v konaní, keďže na predmet faktúry ani kúpnej zmluvy dosah nemá. Úverová zmluva bola uzatvorená z iniciatívy žalobcu, žalovaný uzatvorenie zmluvy žalobcovi žiadnym spôsobom nevnucoval. Žalovaný poukazuje na to, že ochrana spotrebiteľov nemôže byť bezbrehá. Právne predpisy ustanovujú podmienky, za akých sa môžu úvery poskytovať. Avšak aj tu sa prax vyvíja, čo je zrejmé aj zo zmien v jednotlivých zákonoch resp. v prijímaní nových zákonov, ktoré nahrádzajú tie staré. Obdobný právny názor vyslovil v odôvodnení svojho rozsudku zo dňa 24.4.2019 aj Krajský súd v Banskej Bystrici, v konaní vedenom pod sp. zn. 17Co/143/2018.

8. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil zmluvu o úvere, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, protokol o prevzatí predmetu financovania z 18.07.2012, splátkový kalendár, úverové zmluvné podmienky žalovaného, kúpnu zmluvu z 18.07.2012, osvedčenie o evidencii vozidla.

9. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení predložil prehľad úrokových sadzieb z úverov, zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. U. XX/XXXXXXX, zo dňa 18.07.2012, výpis z účtu žalovaného o úhrade sumy 54,84 eur a sumy 3.565,80 eur v prospech účtu AUTOCENTRUM AAA Auto, faktúra č. K., protokol o prevzatí predmetu financovania.

10. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými stranami v konaní: úverová zmluva č. U., štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, protokol o prevzatí predmetu financovania, splátkový kalendár k zmluve o úvere č. U., úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, priemerné úrokové miery z úverov poskytovaných rezidentom eurozóny, zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. U., výpis z účtu č. XXXXXXXXXXXX o prevode čiastky 54,84 eur a čiastky 3.565,80 eur, výpis z účtu SLSP o úhrade splátok za október 2015 až december 2015, január 2016 až december 2016, január 2017 až december 2017, osvedčenie o evidencii vozidla Ford Focus - ev.č. V. XXXBK, kúpna zmluva uzatvorená medzi žalobcom ako kupujúcim a AUTOCENTRUM AAA AUTO ako predávajúcim, faktúra č. K..

11. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Žalovaný ako poskytovateľ a žalobca ako účastník - fyzická osoba nepodnikateľ uzavreli dňa 18.07.2012 zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca požiadal žalovaného o poskytnutie úveru na financovanie kúpnej ceny motorového vozidla Ford Focus kombi Diesel 1,8TDci a prípadných doplnkových služieb, ktoré žalobcovi dodal predávajúci AUTOCENTRUM AAA AUTO, a. s, tak, že úver bude poskytnutý spôsobom, že veriteľ uhradí za dlžníka kúpnu cenu predmetu financovania na účet predávajúceho. Celková výška úveru je 3.620,64 eur, náklady spojené s poskytnutím úveru sú 54,84 eur, ročná úroková sadzba 22,067308%. Žalobca ako dlžník sa zaviazal úver splatiť v 54 splátkach po 84,85 eur, počnúc dňom prvej splátky dňa 15.08.2012 s konečnou splatnosťou dňa 15.07.2019. Celkové náklady spotrebiteľa sú 3.506,76 eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom je 7127,40 eur, RPMN je vo výške 24,44% (úverová zmluva č. U.)

12. Žalobca uhradil na úver celkovo sumu 4.836,45 eur, a to v 57 mesačných splátkach po 84,85 eur, počnúc mesiacom august 2012 až do apríla 2017 (nepopreté skutkové tvrdenie žalobcu).

13. Žalovaný previedol v prospech účtu AUTOCENTRUM AAA AUTO dňa 06.08.2012 sumu 54,84 eur a dňa 23.07.2012 sumu 3.565,80 eur, obe platby identifikované VS: XXXXXXXXXXXX, spolu vo výške 3.620,64 eur (výpis z bankového účtu žalovaného).

14. Žalobca ako kupujúci a predávajúci AUTOCENTRUM AAA AUTO, a. s, uzatvorili dňa 18.07.2012 kúpnu zmluvu, s tým, že ako predmet kúpy bolo špecifikované vozidlo Ford Focus Combi diesel 1,8DCi Ghia, kúpna cena bola dohodnutá vo výške 3.574 eur, časť kúpnej ceny vo výške 396,20 eur žalobca zaplatil predávajúcemu v hotovosti pri podpise zmluvy, zostatok kúpnej ceny vo výške 3.177,80 eur mal byť predávajúcemu uhradený prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným (kúpna zmluva, neúčinne popreté skutkové tvrdenie).

15. Žalobca a predávajúci AUTOCENTRUM AAA AUTO, a. s, uzatvorili dňa 18.07.2012 protokol o odovzdaní predmetu financovania, ktorý bol definovaný ako vozidlo Ford Focus Combi diesel 1,8DCi Ghia, v ktorom bolo uvedené, že celková cena je 3.962 eur, a ďalej boli uvedené technické parametre vozidla a jeho technické vybavenie (protokol o odovzdaní predmetu financovania).

16. AUTOCENTRUM AAA AUTO, a. s, vystavil ako dodávateľ dňa 18.07.2012, faktúru č. K., bez akýchkoľvek podpisov, v ktorej je uvedený ako odberateľ žalobca a z obsahu ktorej vyplýva, že dodávateľ fakturuje sumu spolu 3.962 eur, za tovar s označením Ford Focus v sume 3.574 eur, tovar s označením Garance AIM Bronze v sume 325 eur a tovar s označením admin. poplatok - preverenie v sume 63 eur s DPH (52,50 eur bez DPH). (faktúra K)

17. Úver bol zabezpečený zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k predmetu financovania (zmluva o úvere, zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. U.). V hl. VI § 7 úverových zmluvných podmienok je uvedené, že v prípade, že klient splní všetky svoje záväzky z ÚZ, sa zmluvné strany dohodli, že zabezpečovací prevod vlastníckeho práva k predmetu financovania zaniká a vlastnícke právo k predmetu financovania prechádza automaticky bez ďalšieho späť zo spoločnosti na klienta. V takom prípade vystaví spoločnosť klientovi potvrdenie - kvitanciu, ktorej obsahom bude potvrdenie spoločnosti o splnení všetkých záväzkov klienta a vzniknutých z ÚZ a o zániku zabezpečovacieho prevodu práva. Toto potvrdenie odovzdá spoločnosť klientovi spolu so splnomocnením k prepisu vlastníckeho práva k predmetu financovania zo spoločnosti na klienta v evidencii motorových vozidiel späť. (úverové zmluvné podmienky). V evidencii vozidiel je ako vlastník vozidla zapísaný žalovaný (osvedčenie o evidencii vozidla).

18. Takto zistený skutkový stav, pokiaľ nevyplýva zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré sa považujú za nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, vyplýva z vykonaných dôkazov hodnotených jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP) tak ako sú uvedené v zátvorkách pri jednotlivých skutkových zisteniach. Všetky skutkové zistenia uvedené v bodoch 11 a 13 až 17 sú len reprodukciou obsahu listín, ktoré sú uvedené v zátvorke pri jednotlivom skutkovom zistení alebo vychádzajú z tvrdení strany, ktoré druhá strana účinne nepoperala (skutkové zistenie v bode 12).

Právne vec súd posúdil takto:

19. Žalobca odvodzuje svoje nároky z tvrdenia, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, z dôvodu, že nespĺňa zákonné náležitosti v zmysle z. č. 129/2010 Z. z. s poukazom na to, že celková výška úveru, ako aj celkovú čiastku, ktorú má žalobca uhradiť a výška RPMN nie sú v zmluve o úvere uvedené správne.

20. Súd najskôr pristúpil k posúdeniu toho, v akej skutočnej výške bol žalobcovi vôbec úver poskytnutý, keďže táto skutočnosť je sporná. Úver bol poskytnutý tým spôsobom, že žalovaný poskytol finančné prostriedky z úveru priamo predávajúcemu na úhradu zostatku kúpnej ceny, teda žalobca s finančnými prostriedkami poskytnutého úveru reálne nedisponoval. Žalobca tvrdí, že kúpna cena vozidla bola dohodnutá vo výške 3.574 eur, pričom uhradil jej časť v hotovosti vo výške 396,20 eur a zostatok kúpnej ceny vo výške 3.177,80 eur mal byť financovaný z úveru, ktorý poskytol žalovaný. Podľa žalobcu mu tak žalovaný v skutočnosti poskytol úver len v celkovej výške 3.177,80 eur a nie vo výške 3.620,64 eur.

21. Žalovaný tvrdí opak a podľa jeho názor úver bol poskytnutý v súlade s cenou predmetu financovania, prípadne doplnkovými službami, a preto bol úver poskytnutý v sume uvedenej v zmluve o úvere, teda v sume 3.620,64 eur. Súd na toto skutkové tvrdenie žalovaného ale neprihliadal, nakoľko žalovaný riadne a včas nepoprel skutkové tvrdenie žalobcu, v zmysle ktorého správne mal byť úver poskytnutý len ako rozdiel medzi dohodnutou kúpnu cenou vozidla a čiastkou vopred uhradenej akontácie.

22. Nespornosť skutkového tvrdenia (teda aj skutkového tvrdenia žalobcu o výške poskytnutého úveru na financovanie zostatku kúpnej ceny vozidla) v zmysle § 151 C.s.p. je daná buď de facto, alebo de iure. De facto je skutkové tvrdenie nesporné, ak protistrana vyhlási že je pravdivé, alebo, ak protistrana uvedie rovnaké skutkové tvrdenie. De iure je skutkové tvrdenie nesporné, ak sa aplikuje právna domnienka upravená v § 151 ods. 1. C.s.p. Podľa tejto domnienky platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec (ak sa k tvrdenej skutočnosti nevyjadřila), alebo, ak ho síce poprela, avšak neúčinne. Na popretie skutkových tvrdení sa kladú určité kvalitatívne nároky. Za podmienok uvedených v § 151 ods. 2 C.s.p. musí totiž popierajúca strana uviesť vlastné tvrdenia. Rovnako ako skutkové tvrdenia, aj popretie skutkových tvrdení musí byť substancované. Popretie skutkových tvrdení protistrany musí byť výslovné. Nepostačuje všeobecné vyhlásenie (napríklad o tom, že žaloba je nedôvodná), z ktorého by bolo možné vyvodiť iba konkludentný nesúhlas strany so skutkovým stavom tvrdeným protistranou. Hoci žalobca uviedol skutkové tvrdenie o výške úveru určeného na financovania kúpnej ceny v doplnení žaloby z 08.02.2019, žalovaný toto skutkové tvrdenie vo svojom vyjadrení k žalobe, v duplike, ani v ďalších vyjadreniach včas nepoprel a neuviedol vlastné skutkové tvrdenia. Žalovaný až v poslednom vyjadrení zo dňa 24.06.2021 uviedol vlastné skutkové tvrdenie. Procesná obrana pritom musí byť uplatnená včas. Žalovaný ale svoju procesnú obranu včas neuplatnil, preto súd na toto skutkové tvrdenie neprihliadal.

23. Pre poriadok je potrebné uviesť, že svoje skutkové tvrdenie žalovaný (ak by ho aj uplatnil včas) ani nepreukázal. Faktúra vystavená predajcom, na sumu 3.962 eur nepreukazuje tú skutočnosť, že by si žalobca, okrem vozidla, obstaral od žalovaného aj iné plnenia, ktoré by mali byť financované z úveru. Faktúra nie je žalovaným ako odberateľom podpísaná. Z kúpnej zmluvy vyplýva len to, že žalobca si kúpil od predajcu výlučne vozidlo, s tým, že z úveru mal byť financovaný výlučne zostatok jeho kúpnej ceny. Aj z preberacieho protokolu vyplýva, že predávajúci odovzdal žalobcovi výlučne vozidlo. Žiadne iné plnenie si žalobca od predávajúceho nevyžiadal a žalovaný ani nepreukázal, že by predávajúci poskytol žalobcovi iné plnenie, s výnimkou vozidla.

24. Navyše dôkazy predkladané žalovaným sú vo vzájomnom rozpore a ich obsah nie je v súlade s predloženou zmluvnou dokumentáciou. Žalobca tvrdí a preukazuje, že uhradil predávajúcemu sumu 3.568,80 eur na financovanie predmetu kúpy a sumu 54,84 eur na náklady spojené s poskytnutím úveru. Faktúra vystavená predávajúcim ale obsahuje údaj o kúpnej cene vozidla už vo výške 3.574 eur a administratívny poplatok - preverenie vo výške 63 eur (52,50 eur bez DPH). Zmluva o úvere zase obsahuje údaj o nákladoch spojených s poskytnutím úveru vo výške 54,84 eur, pričom kúpna cena vozidla by tak bola 3.565,80 eur. A napokon z kúpnej zmluvy vyplýva, že zostatok kúpnej ceny vozidla financovanej z úveru je vo výške 3.177,80 eur. Aj v prípade, ak by si žalobca vyžiadal od predávajúceho produkt Garance Bronze v cene 325 eur a uhradil by poplatok za preverenie vo výške 63 eur, pri zostatku kúpnej ceny vozidla vo výške 3.177,80 eur by celková výška, ktorá by mala byť financovaná z úveru bola vo výške 3.565,80 eur a nie ako uvádza žalovaný v sume 3.620,64 eur. Tvrdenia predkladané žalovaným o výške poskytnutého úveru, ktorým by mal byť financovaný zostatok kúpnej ceny vozidla,

sú tak vo vzájomnom rozpore a v rozpore s obsahom uzatvorenej kúpnej zmluvy medzi žalobcom a predávajúcim, ktorý ako finančný agent pripravoval a uzatváral zmluvu o úvere za žalovaného. Pokiaľ žalovaný poveril tretiu osobu, aby v jeho mene konala ako finančný agent, osobitne v prípade ak tento subjekt koná ako predávajúci a zároveň ako finančný agent, nesie zodpovednosť za správne uvedené údaje v zmluve o spotrebiteľskom úvere a prípadné negatívne dôsledky ak zmluvné údaje nie sú uvedené správne.

25. Z uvedených dôvodov súd ustálil, že úver bol určený výlučne na financovania zostatku kúpnej ceny vozidla, s tým, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 3.177,80 eur, a platobným miestom na úhradu úveru bola spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO, a. s.

26. Právny vzťah medzi stranami je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z. z.), keďže žalovaný pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalobca vystupoval ako spotrebiteľ (čo v konaní taktiež nebolo sporné), keď mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Podľa § 2 písm. l) z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

28. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

29. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a podľa § 11 ods. 1 písm. d) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

30. V zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať celkovú výšku spotrebiteľského úveru. Ako potom uviedol ESD vo veci C-377/14 Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s., čl. 3 písm. l) a čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ako aj bod I. prílohy I. tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru predstavujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Celková výška úveru v zmysle citovanej smernice čl. 3 písm. l) je vymedzená ako maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere. Podľa čl. 3 písm. g) tejto smernice celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady..., ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (čl. 3 písm. h/ Smernice č. 2008/48). V dôsledku uvedeného pojmy celková výška úveru a celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sa navzájom vylučujú. Celková výška úveru preto nemôže zahŕňať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru nemožno zahrnúť žiadnu odmenu, poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady

spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru, a to v neprospech spotrebiteľa. Táto skutočnosť potom spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch.

31. Súd má za to, že v zmluve o úvere je, v rozpore s § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, nesprávne uvedená celková výška úveru, keď je zrejmé, že žalovaný síce poskytol predajcovi, ktorý bol žalobcom označený ako platobné miesto, peňažné prostriedky v sume 3.620,64 eur, avšak v skutočnosti bol žalobcovi poskytnutý úver len na dofinancovanie kúpnej ceny vozidla, pričom je nesporné, že zostatok kúpnej ceny bol vo výške 3.177,80 eur. Žalovaný do celkovej výšky úveru zahrnul aj cenu plnenia, ktoré žalobcovi predávajúci neposkytol a sumu poplatku za poskytnutie úveru, hoci ani toto plnenie nemalo pre žalobcu žiadny hospodárky význam a v hodnote poplatku mu nebolo poskytnuté žiadne protiplnenie. Vzhľadom na dôsledok nesprávne uvedenej obsahovej obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. g), ktorým je zákonná sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, na ktorú súd prihlíada ex offio, už nedostatok tejto obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je postačujúci pre záver o tom, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodný.

32. RPMN je jedným z kritérií, ktoré ovplyvňuje spotrebiteľa pri výbere konkrétneho úveru, je preto nevyhnutné, aby výška RPMN bola v zmluve o úvere uvedená správne. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom tak pomáha spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru, pre toho - konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. V úverových zmluvách (v ekonomickom slova zmysle) je podľa názoru súdu pre spotrebiteľov najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru. Náklady sú v tomto prípade suma, ktorú musí dlžník zaplatiť za požičanú sumu. RPMN vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, lebo zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom.

33. Súd následne v kontexte nesprávne uvedenej celkovej výšky poskytnutého úveru, a teda aj celkovej čiastky, ktorú mal žalobca zaplatiť vykonal aj kontrolný prepočet výšky RPMN použitím príslušnej kalkulačky zverejnenej v súdnom registri. Z následne vykonaných kontrolných prepočtov výšky RPMN dospel súd k záveru, že v zmluve o úvere je uvedená výška RPMN 24,44%, hoci správne mala byť uvedená, vzhľadom na výšku skutočne poskytnutého úveru 3.177,80 eur a mesačnej splátky 84,85 eur, RPMN vo výške 30,87%.

34. Súd tiež zdôrazňuje, že aj bez akéhokoľvek použitia kalkulačky na výpočet RPMN nie je hodnota RPMN uvedená správne. Preto ak žalovaný uvádzal, že žalobcovi poskytol spotrebiteľský úver vo výške 3.620,64 eur, hoci skutočne bol žalobcovi poskytnutý úver len vo výške 3.177,80 eur, je logické a dôvodné predpokladať aj bez použitia kalkulačky, že výška RPMN uvedená v zmluve je podhodnotená v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené aj z tohto dôvodu je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

35. Podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Poznámka pod čiarou, na ktorú je uvedený odkaz v právnej normy označuje § 137 písm. c) a d) CSP. Podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak vyplýva z osobitného predpisu. Aj keď v čase podania žaloby žiadny právny predpis neustanovoval možnosť podania žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou (bola podaná za účinnosti OSP), novela zák. č. 129/2010 Z. z., k § 11 ods. 4 k predmetnému neobsahovala prechodné ustanovenia. Pokiaľ novela zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinná od 01.01.2018 (umožňujúca podať takúto žalobu podľa § 11 ods. 4) neobsahovala prechodné ustanovenia, je možné ju použiť v čase rozhodovania.

36. Súd pri rozhodovaní zohľadnil vyššie citované ustanovenie § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Práve ustanovenie § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch umožnilo spotrebiteľovi s účinnosťou od 1.1.2018 domáhať sa určenia, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov. Teda predmetný osobitný predpis dáva

spotrebiteľovi bez ďalšieho právo žalobou na súde domáhať sa požadovaného určenia. Pri žalobách o určenie právnej skutočnosti sa ustanovenie § 137 písm. d) CSP o naliehavom právnom záujme nezmieňuje, jeho preukazovanie teda nie je pre prípustnosť takejto určovacej žaloby podstatné. Jedinou zákonnou podmienkou jej prípustnosti je skutočnosť, že oprávnenie (možnosť) domáhať sa určenia právnej skutočnosti musí vyplývať z osobitného predpisu. Žalobcom požadované určenie právnej skutočnosti vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase rozhodovania súdu, resp. v čase podania žaloby na súd (začatia konania), čím bola podľa súdu splnená zákonná podmienka ustanovená § 137 písm. d) CSP. Z uvedených dôvodov je podľa názoru súdu možné v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku konštatovať, že podmienky prípustnosti žaloby boli splnené a spotrebiteľ (žalobca) sa mohol v prejednávanej veci domáhať požadovaného určenia. Preto súd požadovanému určovaciemu nároku z dôvodov nedostatkov zmluvy o úvere vyššie uvedených vo výroku I vyhovel.

37. Súd sa pre úplnosť vysporiadal aj s tou skutočnosťou, že žalobca sa okrem určovacieho výroku, domáha aj vydania bezdôvodného obohatenia. Súd má za to, že oba nároky žalobcu sú dôvodné. Pokiaľ vydanie bezdôvodného obohatenia sa žalobca domáha z dôvodu, že úver pre jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť preplatil, určovacieho výroku sa domáha z dôvodu odstránenia prípadnej právnej neistoty, keďže podľa nesporných (nepopretých) tvrdení žalobca na úver uhradil celkovo 57 z 84 mesačných splátok a zostatok úveru neuhradil. Hoci časť neuhradených splátok je už premlčaná a žalovaný sa ani nedomáha prípadných ďalších splatných ale neuhradených nárokov zo zmluvy o úvere, je žalobca v neistote, či zo zmluvy o úvere má voči nemu žalovaný ešte prípadné ďalšie nároky. Preto pokiaľ výrokom o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie z titulu toho, že úver je bezúročný a bez poplatkov sa vypradáva to, o čo sa žalovaný už bezdôvodne obohatil, určovacím výrokom sa odstraňuje neistota žalobcu ohľadom jeho prípadných ďalších záväzkov, keďže len samotné rozhodnutie o vydaní bezdôvodného obohatenia nie je spôsobilé takúto neistotu odstrániť (záväzný je totiž len výrok rozsudku).

38. V zmysle vyššie uvedeného sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalovaným žalobcovi považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný mal nárok na zaplatenie len sumy rovnajúcej sa sume z úveru čerpanej. Súd dospel k záveru, že žalobca čerpal podľa zmluvy o úvere úver vo výške 3.177,80 eur. Žalobca žalovanému na úver uhradil sumu celkom 4.836,45 eur. Uvedené skutkové tvrdenie žalobcu o celkovej úhrade na úver žalovaný riadne a včas nepoprel, keďže vo vyjadrení k žalobe uviedol len všeobecné tvrdenie že žalobu považuje za nedôvodnú a nárok za nepreukázaný bez toho, aby uviedol vlastné skutkové tvrdenia. Následne žalovaný dokonca v duplike uviedol, že žalobca platil splátky a užíval motorové vozidlo. Hoci žalovaný následne tvrdil aj to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne uhradených splátok úveru, neuviedol žiadne vlastné skutkové tvrdenia, ktoré konkrétne splátky úveru žalobca neuhradil. Preto súd považuje tvrdenie žalobcu, že na úver uhradil celkovo sumu 4.836,45 eur za nepopreté, a teda za nesporné. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca žalovanému na úver uhradil nesporne o 1.658,65 eur viac, ako bol povinný.

39. Bezdôvodné obohatenie vzniká predovšetkým tak, že sa doterajší majetok obohateného rozmnoží o nové majetkové hodnoty. Povinným na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, kto sa bezdôvodne obohatil. Oprávneným subjektom, t. j. v prospech ktorého sa vydanie takéhoto obohatenia má uskutočniť, je ten, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo. K vzniku bezdôvodného obohatenia je potrebné splnenie podmienok: a) získanie bezdôvodného obohatenia, b) protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma iného subjektu, c) príčinná súvislosť medzi bezdôvodným obohatením a majetkovou ujmu, za ich súčasného splnenia.

40. Súd žalobcovi vo výroku II. priznal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.658,65 eur, spolu so zákonným úrokom z omeškania, na ktorý vznikne žalobcovi nárok odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

41. Žalobca sa domáhal aj priznania finančného zadostučinenia tvrdiac, že žalovaný zneužil svoje postavenie, vozidlo nie je v jeho vlastníctve, svojho práva sa musí domáhať na súde. Nakoľko s vozidlom nemôže disponovať a vozidlo je v súčasnosti nepojazdné, jeho oprava je nevhodná, nemôže vozidlo odhlásiť z evidencie, s čím mu vznikajú dodatočné náklady.

42. Zo samotného inštitútu finančného zadosťučinenia vyplýva, že ide o prostriedok slúžiaci k reparácii ujmy, ktorá mala byť konaním spôsobená. Podľa § 3 ods. 5 z. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Podmienkou vzniku nároku na priznanie finančného zadosťučinenia je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej nielen zákonom o ochrane spotrebiteľa ale aj osobitným zákonom, pričom zákon o spotrebiteľských úveroch je osobitným predpisom, ktorého porušenie odôvodňuje priznanie finančného zadosťučinenia. Súd dospel k záveru, že zákonná podmienka žalobcu na priznanie finančného zadosťučinenia je splnená, keďže žalovaný porušil povinnosti podľa osobitného predpisu, ak uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere s takými náležitosťami, ktoré poškodzujú spotrebiteľa. Napriek tomu, súd vo výroku III. tento nárok žalobcu zamietol, keďže na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že návrh žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie nie je dôvodný.

43. Pokiaľ ide o nárok na primerané finančné zadosťučinenie, ten predstavuje osobitný nárok plniaci dvojakú úlohu, a to jednak sankčnú, ktorá smeruje k sankcionovaniu subjektu, ktorý sa dopustil protiprávneho konania, a jednak úlohu satisfakčnú, ktorá je zameraná na náhradu ujmy spôsobenej poškodenej zmluvnej strane. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR z 18. septembra 2001, sp. zn. 29 Odo 652/2001, peňažná satisfakcia má rovnako sankčnú povahu, pretože zaplatenie zadosťučinenia predstavuje pre porušiteľa tiež finančnú ujmu a nielen ujmu morálnu, ktorá má vyrovnať porušenie rovnováhu v postavení porušiteľa a poškodenej osoby; táto sankčná stránka hrá však pri poskytovaní zadosťučinenia vedľajšiu, podružnú úlohu, pretože rozhodujúca je nemateriálna stránka satisfakcie. V súvislosti s určením výšky primeraného finančného zadosťučinenia Najvyšší súd SR, v rozhodnutí sp. zn. 6 Obo 302/2006 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=njzwwxzsgaydmxzw15xwe327gmyde>> uviedol, že pri posudzovaní treba prihliadať na všetky okolnosti veci, najmä na to, že ide o vyrovnanie ujmy postihnutého a že ide o určitú sankciu postihujúcu toho, kto závadne konal. Možnými hľadiskami sú napr. intenzita a dĺžka trvania závadného konania, dosah tohto konania, okruh subjektov, ktorých mohlo toto konanie žalovaného zasiahnuť, a pod. Nestačí však na tieto kritéria iba poukázať, ale aj preukázať vznik takých okolností, ktoré by umožnili priznať finančné zadosťučinenie.

44. Súd nemal zo strany žalobcu preukázané žiadnymi dôkazmi, aký vplyv malo uzavretie zmluvy o úvere na žalobcu, ktorý len tvrdí, že s vozidlom nemôže disponovať, a preto mu vznikajú dodatočné náklady s jeho prevádzkou. Súd ale osobitne prihliadol na to, že samotnú úverovú zmluvu žalobca uzatváral nie priamo so žalovaným, ale so subjektom, ktorého žalovaný poveril ako finančného agenta konať za žalovaného a ktorý bol zároveň v postavení predávajúceho. Z tvrdení žalobcu vyplýva, že samotný predávajúci pripravoval kompletnú zmluvnú dokumentáciu ohľadom kúpy vozidla a poskytnutia úveru. Samotný žalovaný, hoci je veriteľom a poskytol úver, do procesu kontraktácie nezasahoval. Žalobca ani netvrdil, že by úverovú zmluvu musel uzatvoriť. Hoci zjavne žalobca podpisoval väčší počet listín a dokumentov, na ktorých boli uvádzané údaje v rozpore so skutočným stavom (napr. žalobca poznal kúpnu cenu vozidla, vedel akú časť kúpnej ceny uhradil v hotovosti pri podpise, a preto mu muselo byť zjavné, že čerpaný úver prevyšuje kúpnu cenu, ktorú navyše už aj sčasti uhradil), napriek tomu tieto podpísal. Žalobca sám uviedol, že až doma si uvedomil, že mu boli účtované aj také služby, o ktoré nežiadal, čo zjavne svedčí o tom, že žalobca nevenoval dostatočnú pozornosť podpisovaným listinám, hoci od každého možno žiadať náležitú opatrnosť aspoň v rozsahu oboznámenia sa so základnými podmienkami zmluvy, ktorú uzatvára. Napriek tomu, žalobca zmluvnú dokumentáciu podpísal. Súd prihliadol aj na skutočnosť, že obsah zmluvnej dokumentácie ohľadom výšky úveru určoval subjekt odlišný od žalovaného. Žalovaný ale nesie zodpovednosť v tom, že nezabezpečil náležitý dohľad nad konaním tretej strany, ktorú poveril, aby za neho konala v zmluvných vzťahoch. Tento tretí subjekt zjavne zneužil prípadnú neskúsenosť alebo nepozornosť spotrebiteľa na to, aby čerpaný úver bezdôvodne navýšil, z čoho mal on sám neodôvodnený majetkový prospech, keďže žalovaný takto navýšený úver tretej strane aj reálne preplatil. Preto súd dospel k presvedčeniu, že žalobca v dôsledku konania žalovaného neutrpel takú ujmu, ktorú by bolo potrebné zhojiť poskytnutím finančného zadosťučinenia, keďže podstatná ujma bola vyvolaná konaním iného subjektu, ktorý ale nie je stranou konania. Skutočnosť, že žalobca nemôže s vozidlom disponovať je len následkom zabezpečenia nárokov žalovaného, ktorý preplatil predávajúcemu úver v sume odlišnej, v akej bol úver poskytnutý žalobcovi. Neistota o dôvodnosti prípadných nárokov žalovaného na doplatok úveru alebo ďalšie trvanie zabezpečenia sú týmto rozhodnutím odstránené, čo súd považuje za dostatočnú satisfakciu pre žalobcu.

45. Žalobca sa domáhal aj toho, aby žalovaný odovzdal žalobcovi plnú moc za účelom prepisu vlastníckeho práva k vozidlu v evidencii vozidiel. V evidencii vozidiel je ako vlastník registrovaný žalovaný. Podľa hl. VI § 7 úverových zmluvných podmienok platí, že v prípade splnenia záväzkov zo zmluvy o úvere žalobca ako klient nadobúda vlastnícke právo k vozidlu bez ďalšieho a zároveň zaniká aj zabezpečovací prevod práva. Zároveň žalovaný ako dlžník odovzdá žalobcovi ako klientovi plnú moc, k prepisu vlastníckeho práva k predmetu financovania zo spoločnosti na klienta v evidencii motorových vozidiel späť. Keďže súd dospel k záveru, že žalovaný má nárok len na úhradu istiny úveru, pričom žalobca uhradil úver nad rozsah istiny, teda žalobca splnil všetky svoje záväzky vyplývajúce mu z úverovej zmluvy, zaniklo zabezpečovacie práva žalovaného k vozidlu a žalobca opätovne nadobudol vlastnícke právo k vozidlu, ktoré dočasne previedol na žalovaného. Vzhľadom na dojednané zmluvné podmienky je žalovaný v takom prípade povinný odovzdať klientovi plnú moc, na základe ktorej bude uskutočnená zmena v registrácii vlastníka. Keďže žalovaný túto povinnosť nesplnil, súd ho zaviazal odovzdať žalobcovi listinu o plnej moci, ktorá bude oprávňovať žalobcu k zmene registrácie vlastníka vozidla v evidencii vozidiel, a to zo žalovaného na žalobcu. (výrok IV.)

46. Žalobca sa domáhal aj toho, aby súd zmluvu o úvere určil za neplatnú. Žalobca zobral v priebehu konania žalobu v tejto časti späť. Keďže sú splnené podmienky podľa § 145 ods. 2 a § 146 Civilného sporového poriadku, súd v rozhodnutí vo veci samej konanie v časti, v ktorej zobral žalobca návrh späť, zastavil (výrok V.).

47. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a podľa § 255 ods. 2 Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Podľa § 256 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

48. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania strán sporu bolo potrebné prihliadnuť na to, že išlo o konanie o viacerých čiastkových nárokoch, a preto bolo potrebné postupovať pri každom uplatnenom nároku samostatne a úspech a neúspech strán sporu posudzovať osobitne pre ten-ktorý nárok, s tým, že započítanie nárokov nie je možné. K uvedenej otázke sa vyjadril Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3MCdo/11/2011 zo dňa 11.10.2012, kde uviedol, že „v prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov (§ 142 ods. 1 a ods. 2 O.s.p.), ďalej zvážiť, či neúspech nebol len v nepatrnej časti alebo či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu (§ 142 ods. 3 O.s.p.), a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. Uvedené konania o čiastkových nárokoch majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní.“ Okrem toho súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/262/2016-49 zo dňa 08.02.2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že „pri rozhodovaní o nárokoch so samostatným skutkovým základom treba úspech a neúspech strany posudzovať vždy osobitne, podľa toho, v ktorom samostatne uplatniteľnom nároku by mohla byť tá ktorá strana úspešná a v ktorom zase nie. Trovy konania preto treba oddeliť a osobitne o nich rozhodnúť vo vzťahu ku každému nároku zvlášť. Ak ide o práva so samostatným skutkovým základom, nie je vylúčené, že povinnosti na náhradu trov konania sa určujú aj osobitne tak, že žalovaná môže byť zaviazaná k náhrade trov konania žalobkyni a žalobkyňa k náhrade trov konania žalovanej. Treba zdôrazniť, že súd nemôže nikdy kompenzovať obe vzájomné pohľadávky na týchto trovách svojím rozhodnutím. Môžu tak urobiť strany na základe dohody alebo jednostranného úkonu podľa hmotnoprávných predpisov. Rovnaký právny názor už bol vyslovený Najvyšším súdom vo veci 3Cz/13/1969 z 24.6.1969, zverejnenom pod R-28/1970.“

49. O nároku na náhradu trov konania v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o splnenie povinnosti vydať listinu rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa pomeru úspechu a neúspechu sporových strán. Žalobca si žalobou uplatňoval nárok na vydanie bezdôvodného obohatenie v celkovej sume 1.658,65 eur, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere a o splnenie povinnosti vydať žalobcovi

listinu, pričom súd žalobe v týchto častiach v celom rozsahu žalobcovi vyhovel. Súd priznal žalobcovi vo výroku VI. nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

50. O nároku na zaplatenie finančného zadosťučinenia a o určenie neplatnosti zmluvy o úvere súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. Civilného sporového poriadku, teda podľa pomeru úspechu a neúspechu sporových strán a procesného zavinenia strany na zastavení konania. Žalovaný mal plný úspech v konaní o zaplatenie finančného zadosťučinenia, keďže súd v tejto časti žalobu zamietol a žalobca procesne zavinil zastavenie konania o určenie neplatnosti zmluvy o úvere. O nároku na náhradu trov konania v tejto časti konania potom súd rozhodol vo výroku VII. rozsudku v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 2 CSP tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m)).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).